

1 Säädetäänkö jäsenvaltion lainsäädännössä "lakisääteisestä korosta"? Jos säädetään, miten "lakisääteinen korko" on määritelty tässä jäsenvaltiossa?

"Lakisääteisellä korolla" tarkoitetaan Suomen lainsäädännössä sekä velalle eräpäivää edeltävältä ajalta maksettavaa korkoa että viivästyskorkoa.

Molemmista säädetään korkolaissa (633/1982). Velvollisuus maksaa korkoa ja viivästyskorkoa määräytyy korkolain mukaan, jollei muuta johdu velallisen sitoumuksesta tai kauppatastavasta tai asiasta ei ole toisin säädetty (korkolaki 2 § 1 mom.)

2 Jos säädetään, mikä on sen määrä/taaso? Entä oikeusperusta? Jos lakisääteisille korkoille on säädetty erilaisia korkotasoja, mitkä ovat niihin sovellettavat olosuhteet ja edellytykset?

Velasta maksettava korko: Velallinen ei ole velvollinen maksamaan korkoa velan eräpäivää edeltävältä ajalta (korkolaki 3 § 1 mom.) Koron maksamisesta voidaan kuitenkin sopia. Jos velasta on sovittu maksettavaksi korkoa korkokantaa määrittelemättä, korko määräytyy korkolain 12 §:ssä määritellyn viitekoron mukaisesti (korkolaki 3 § 2 mom.)

Kuluttajansuojalaissa (38/1978) on kuluttajavelallisten osalta tarkempia säännöksiä lakisääteisistä koroista erityisesti kuluttajaluottoihin perustuvien rahavelkojen osalta.

1.9.2019 voimaan tulleen kuluttajansuojalain muutoksen mukaan kuluttajavelallisen nostamalle luotolle perittävää luoton korkoa ei saa sopia 20:tä prosenttia suuremmaksi (kuluttajansuojalaki 7 luku 17 a §). Mainittua sääntelyä sovelletaan 1.9.2019 tai sen jälkeen tehtäviin luottosopimuksiin tietyin soveltamisaloille. Syyskuussa 2019 voimaan tullutta sääntelyä edelsi luoton todelliseen vuosikorkoon sidottu korkokatto (korkolain 12 §:ssä viitekorko lisättynä 50 prosenttiyksiköllä), mutta sen soveltamisalan ulkopuolelle oli rajattu muun ohella vähintään 2 000 euron suuruiset luotot.

Lisäksi koronavirustilanteen johdosta kuluttajansuojalakiin tehtiin muutos, jolla osassa kuluttajaluotoista enimmäiskorko laskettiin väliaikaisesti 10 prosenttiin (kuluttajansuojalaki 7 luku 17 c §). Edellä mainittu säännös on voimassa 1.7.2020–30.9.2021.

Edellä mainitut korkotasot voivat tulla sovellettavaksi rinnakkain riippuen muun ohella siitä, minkälaisesta luotosta on kyse (kertaluotto vai toistaiseksi voimassa oleva luotto) ja siitä, milloin luotto on myönnetty tai milloin toistaiseksi voimassa olevasta luotosta tehdään nosto.

Viivästyskorko: Kaupallisten sopimusten maksuehdoista annetun lain (30/2013) soveltamisalaan kuuluvissa sopimuksissa lakisääteinen viivästyskorko on 8 prosenttiyksikköä korkeampi kuin kulloinkin voimassa oleva viitekorko (korkolaki 4a § 1 mom.) eli tällä hetkellä 8,0 % (tilanne syysyllä 2020). Muissa sopimuksissa lakisääteinen viivästyskorko on 7 prosenttiyksikköä korkeampi kuin voimassa oleva viitekorko (korkolaki 4§) eli tällä hetkellä 7,0 % (tilanne syysyllä 2020).

Kuluttajasaatavien osalta viivästyskorkoa koskevat korkolain säännökset ovat pakottavaa oikeutta, eikä tätä korkeammasta viivästyskorosta voida sopia (korkolaki 2 § 2 mom.) On kuitenkin huomattava, että jos viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko, viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää. Jos velallisen sitoumus liittyy kulutusluottosopimukseen, viivästyskorkoa on kuitenkin maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää enintään 180 vuorokauden ajan siitä, kun velka on kokonaisuudessaan erääntynyt. Jos velkaa koskeva tuomioistuimen tuomio annetaan ennen mainitun ajanjakson päättymistä, korkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää tuomion antamiseen. (korkolaki 4 § 2 mom.)

Muiden kuin kuluttajasaatavien osalta viivästyskoron tasosta voidaan sopia. Kaupallisten sopimusten maksuehdoista annetun lain soveltamisalaan kuuluvissa sopimuksissa ei kuitenkaan voida sopia siitä, ettei velkojalla ole oikeutta viivästyskorkoon eikä velallisen ollessa hankintayksikkö voida sopia korkolain 4a § 1 mom. mukaan määräytyvää alemmasta viivästyskorosta (laki kaupallisten sopimusten maksuehdoista 8 §). Myös kaupallisten sopimusten maksuehdoista annetun lain soveltamisalaan kuuluvissa maksuissa viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää, jos viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko (korkolaki 4 a § 2 mom.).

3 Onko tarvittaessa saatavilla lisätietoja lakisääteisen koron laskemisesta?

Korkolain mukainen viitekorko on Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioon ennen kunkin puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko pyöristettynä ylöspäin lähimpään seuraavaan puoleen prosenttiyksikköön (korkolaki 12 §).

4 Onko edellä mainittu oikeusperusta saatavilla maksutta sähköisesti?

Korkolain epävirallinen englanninkielinen käännös löytyy osoitteesta: https://finlex.fi/en/laki/kaannokset/1982/en19820633_20130032.pdf

Suomen- ja ruotsinkieliset lait löytyvät osoitteesta: <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1982/19820633>

Kaupallisten sopimusten maksuehdoista annettu laki löytyy suomeksi ja ruotsiksi osoitteesta: <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2013/20130030>

Kuluttajansuojalaki löytyy suomeksi ja ruotsiksi osoitteesta: <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1978/19780038>

Päivitetty viimeksi: 19/04/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa.

Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.